

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פרשת שמות - השפעה על התינוק

'וְתֹאמַר אָחִיתוֹ אֶל בֵּת פְּרַעֲהַ: 'הֵאֱלֹף וְקָרָאתִי לָךְ אִשָּׁה מִיִּנְקַת מִן הָעֵבְרִית וְתִינֶק לָךְ אֶת הַיָּלֵד?' (שמות ב, ז)

הצלחה בגורר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'וליאנט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דרז' בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה מיטל בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נדימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רותית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שילוט נעמה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- רפואה שלמה ובריאות איתנה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

הרי בטבע העולם, ילד בן שלושה חודשים בוודאי שלא מבחין במאומה, ובשמחה יסכים לינוק כל חלב שיתנו לו.

התשובה היא שאת שלושת החודשים הראשונים לחייו, משה רבינו עשה במחיצת ההורים הצדיקים עמרם ויוכבד בני לוי. שלושת החודשים האלו השפיעו עליו בצורה עמוקה!

הגמרא (בבא בתרא י"ז ע"א) מספרת לנו: "תנו רבנן ארבעה מתו בעטיו של נחש ואלו הן: בנימין בן יעקב ועמרם אבי משה וישי אבי דוד וכלאב בן דוד". יוכבד, אימו של משה, דאגה שהוא לא יראה שום דבר טמא או פסול במשך שלושת החודשים שבהם הוא היה נתון תחת פיקוחה.

הקדושה שהוא ספג באותם חודשים טבעה בו טבע רוחני מרומם שגרם לו לדחות באופן טבעי כל מאכל טמא.

מכאן אנחנו למדים, כי לשנות חייו הראשונות של הילד יש השפעה מכרעת באשר לעתידו אפילו לפרק זמן קצר כמו שלושה חודשים יש השפעה גדולה.

למה בת פרעה היתה זקוקה למינקת עבריה דווקא? וכי היו חסרות לה מינקות מצריות?

הגמרא אומרת (סוטה יב ע"ב): "מלמד שהחזירוהו למשה על כל המצריות כולן ולא ינק. אמר: 'פה שעתיד לדבר עם השכינה יינק דבר טמא!'".

הפלא ופלא. משה רבינו תינוק בן שלושה חודשים בלבד, מסרב לינוק ממינקת נכריה שחלבה נוצר ממאכלים טמאים שאכלה.

בתיה בת פרעה לא מתייאשת. היא מנסה מינקת אחת, ועוד מינקת, אולם משה רבינו התינוק לא מסכים לינוק.

בסוף אין לה ברירה אלא לדאוג למינקת עבריה שתיניק את הילד, ואומנם, כאשר מגיעה יוכבד אימו - משה רבינו מסכים לינוק ממה ששמחה.

לא היתה כאן שאלה הלכתית כמובן. תינוק לא חייב במצוות, ולא עובר על שום איסור אם יינק חלב שכשרותו מוטלת בספק.

מלבד זאת, מדובר כאן במצב של פיקוח נפש. בנסיבות מעין אלו לכאורה אפשר להתיר אפילו מאכלות אסורות ממש.

השאלה היא כיצד משה, רבינו בן שלושה חודשים בלבד, יכול היה להתנזר מחלבן של המינקות המצריות? כיצד הוא ידע או הרגיש- כי החלב הזה הוא טמא ועלול להזיק לו בעתיד?

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

שני לכת

ע"י	כניסת לכת	צאת לכת	ריבון תם
י"ט	16:06	17:19	17:50
ת"א	16:23	17:15	17:45
מ"ט	16:22	17:15	17:45
כ"ב	16:27	17:19	17:49

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר ולילד אלחנן רפאל בן איריס ולילד אורי חיים בן שלי

שואל ומשיב בהלכה - שבת - פתיחת פקקים - חלק א'

האם מותר לפתוח בקבוק בשבת?

שאלה: ?

תשובה: !

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

מותר לפתוח פקקי הברגה ממתכת [מצוי בבקבוקי זכוכית], למרות שבזמן הפתיחה מתנתקת טבעת. לכתחילה, יש לפתוח לפני שבת. **מקורות:** הראש"ל בשו"ת יחוה דעת ח"ב (סימן מב) על דברי המגיד משנה שאם לא מתכוון לעשות כלי- אין איסור של עשיית כלי. עוד מבואר בדעת המקילים, שאין לדון כאן משום עשיית כלי, מכיוון שהיה לפקק 'שם כלי' לפני שהידקו אותו לבקבוק, מכיוון שכבר היה בו צורת פקק. אח"כ שהידקו אותו לא פקע ממנו בגין כך 'שם כלי', וא"כ גם עכשיו שהפריד את הטבעת בפתיחת הפקק לא נחשב כלי חדש. ואף באותם בתי חרושת, שלא עושים פקק קודם לכן - אלא הוא כעין טס מתכת מרודד, שכופפים אותו על צוואר הבקבוק וא"כ מעולם לא נעשה כלי. בשו"ת אור לציון ח"ב (עמוד רכב) כתב להתיר מכיוון שאם היינו עוצרים את המכונה רגע לפני שהוברג הפקק היינו רואים כאן פקק. אולם נאמר לי, שכיום במספר יקבים [כגון, כרמל מזרחי, כורמים] לא משתמשים בפלטה לייצור הפקק, אלא הפקקים מוכנים מראש.

לדעת בני אשכנז יש להחמיר. **הערה:** מכיוון שבעצם פתיחת הפקק נוצר כאן כלי, שמעולם לא היה כאן פקק, אלא טס מתכת שהונח על פי הבקבוק והמכונה על ידי ההטבעה יצרה כאן פקק. אך מעולם לא היה כאן פקק, שהוברג על הבקבוק. כן פסק הגרש"ז אורבך בשו"ת מנחת שלמה ח"א (סימן צא אות יב). אין לומר שכאן אין מכון לעשיית כלי, שהרי ודאי רצונו, שיהא ראוי הפקק לשימוש חוזר לפתיחת וסגירת הבקבוק. אפילו במקומות, שהפקק נעשה בצורתו לפני כן, מכל מקום, מסתבר מאוד שבהצרתו והידוקו על צוואר הבקבוק פקע ממנו שם הכלי שבו, שכן מעתה לא ראוי לפתיחה וסגירה. ע"ע בשו"ת באר משה ח"ג (סימן צ). שו"ת ציץ אליעזר ח"ד (סימן מה). שו"ת משנה הלכות ח"ז (סימן מג).

בשעת הצורך ינקב את הפקק באופן שלא יוכל לשמש יותר ככלי, ואז מותר לפתוח את הבקבוק. **מקורות:** שו"ת אז נדברו ח"ג (סימן מ). אין כאן איסור סותר מכיוון שהפקק אינו כלי חשוב ולכן דינו כמוסתיקי, שאין בו משום איסור סותר. כ"כ הגרש"ז אורבך הובא בספר שמירת שבת כהלכתה (פ"ט הערה סא). כן דעת הגרי"ש אלישיב זצ"ל הובא בספר אורחות שבת (פ"ב הערה ל). יש מחמירים לעשות נקב בגודל כזה שהמשקה יוכל לצאת דרך שם.

מותר להסיר פקק כתר [מצוי בבקבוקי בירה] מן הבקבוק למרות שבשעת הפתיחה הפקק מתעקם. **מקורות:** חזון איש (או"ח סימן נא ס"ק יא), לפי שפקק זה דומה למגופה של חבית, ולא מצינו איסור סותר במגופה. עיקומו בשעת הפתיחה נחשב כשימוש בפקק ולא כסתירה, והוא עומד להתעקם בפתיחתו, וממילא בשעת הידוקו בטלה ממנו תורת כלי. בשו"ת מנחת שלמה (מהדו"ת סימן לב, וח"א סימן צא אות יב) כתב שגם לאחר הרחבת הפקק משמש הוא לכיסוי הבקבוק.

גם לדעת האוסרים פתיחת פקקי מתכת, מכל מקום מותר לכתחילה לפתוח פקק שעשוי מפלסטיק. יש מי שאוסר. **מקורות:** שו"ת מנחת שלמה ח"ב (סימן יא) מכיוון שהם כבר עשויים ככלי גמור לפני שהולבשו על הבקבוק. אולם הובא בספרי האחרונים דעת הגרי"ש אלישיב זצ"ל להחמיר.

כמעט לכל הדעות מותר להסיר את הטבעת מעל הבקבוק לאחר ניתוקה. **מקורות:** בספר שלמי יהודה (פ"ו הכ"ב) הביא שכן דעת הגרי"ש אלישיב זצוק"ל. בספר מאור השבת (פכ"ג ה"ז) הביא את דעת הגרי"י פישר שאסר בזה. לעניין פתיחת פקקי פלסטיק, שנמצאים בקופסאות שתיה מקרטון, ראה קובץ היכלא (תשרי תשע"ח עמוד ריז).

מותר לפתוח בקבוק שמפניה על ידי שמפריד את חוט הברזל שסביב צוואר הבקבוק. **מקורות:** חזון עובדיה- שבת (ח"ה עמ' ע"ז).

תפילה וישועה

להלן סיפור המעובד מתוך 'שירת הלב'. יש בו כדי ללמדנו כי אסור לאדם להתיימשך ועל ידי שיתפלל לבורא עולם, יזכה לראות בעז"ה ישועה. מסופר שבאחד הימים רבי שמואל תפילנסקי (מרבני ישיבת 'עץ חיים') היה בדרו לעבר הישיבה ופגש את אחד מילדיו. הבן סיפר, כי הנהלת הישיבה פנו אליו ואמרו לו כי יש לו חוב ועליו להביא בראש חודש את 'שכר הלימוד' לחדר.

ר' שמואל שמע את הדברים. לא היה ברשותו סכום כזה באותה השעה, אולם הוא לא אמר לבנו דבר. ר' שמואל הסתובב רגע אחד לעבר לוח המודעות שעל קיר הרחוב ועמד שם. הצדיק עשה את עצמו כאילו הוא קורא את המודעות התלויות בו. לאחר מכן המשיך ללכת.

הוא הספיק לצעוד מספר צעדים. לפתע אחד ממכריו הופיע מולו והושיט לו סכום כסף כלשהו. אותו אדם ככל הנראה פרע חוב ישן שהיה לו. רבי שמואל נטל את הכסף, ניגש אל בנו בפנים קורנות והושיט לו את שכר הלימוד המבוקש. רק אז סיפר את סודו: "יודע אתה, כשעמדתי מול המודעות, התפללתי שהקב"ה יזמין לי את סכום הכסף שדרוש לי. ברוך ה' זכיתי שתפילתי תתקבל...".

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חיים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל" 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אָם ראַשׁוֹנִים כְּמִלְאָכִים – האדמו"ר הרב יוסף רבינוביץ מיאמפולה זצ"ל

האדמו"ר הרב יוסף רבינוביץ (יונגרלייב) מיאמפולה זצ"ל- נולד בשנת ה'תק"י (1750) בערך באוקראינה לאחר ברכתו של הבעש"ט הקדוש. נקרא על שם סבו הגדול הרה"ק רבי יוסף ספארודליר. מטל נעוריו נמשך לתורה ולחסידות. כבר בגיל צעיר ביותר חיפש אחר התקדשות והטהרות מדרגה אחר מדרגה. היה חסיד וקדוש, צדיק יסוד עולם. בן בכור מחמישה בנים קדושים, שהניח אביו הקדוש ושהאירו לכל העולם. זכה להיות אצל הבעל שם-טוב הקדוש שהעיד עליו כי "**מעולם לא טעם חטא מימיו!**". נודע כרבי יוסף לימא וכן כאיש האמת (כיוון שהיה דובר אמת בלבבו ובפיו). קדושה נראתה על פניו. גאון אדיר בנגלה ובנסתר.

רבים נסעו אליו כדי לשוחח עימו בלימוד. גם הלמדנים החריפים שהיו רחוקים מחסידות התפעלו מהיקף ידיעותיו ועומק שכלו. בשנת ה'תקמ"ו (1786) לאחר פטירת אביו החל לשמש כאדמו"ר. בכח תפילותיו הרקיע שחקים והרעיד ארץ ושמיים. חסידיו העידו כי כשהיה מתפלל היה מתלהב ביותר ובכה לפרקים והזיע מעל גדר אנושי. גבאי ביהמ"ד שמר את מפת השולחן של רבינו שהיתה ספוגה בדמעותיו. דבר פלא היה שבמשך שנים רבות לאחר הסתלקותו המפה נראתה עדיין ספוגה בדמעותיו. נפטר ב-כ"ד טבת ה'תקע"ב (1811). חי כ-61 שנים. ציונו ביאמפולה באוהל בו קבור אביו, המגיד הקדוש. שלושת בניו שימשו כאדמו"רים.

סבא (מצד אביו): האדמו"ר ר' יצחק מדראהביטש (היה לו גילוי אליהו בהיקף שלוש פעמים בכל שבוע). **אביו:** האדמו"ר ר' יחיאל מיכל מזלוטשוב (תלמיד מובהק לבעל שם-טוב הקדוש). **אימו:** מרת מרים (בת ר' מאיר פופריש). **אשתו:** בת ר' מנחם מאהן מויטקוב. **מרבתינו:** אביו, האדמו"ר ר' יחיאל מיכל מזלוטשוב, תלמיד של הבעל שם-טוב הקדוש. **ילדינו:** האדמו"ר ר' ישראל (האדמו"ר מטושהן, חתן של ר' אהרון מקיפין), האדמו"ר ר' חיים (האדמו"ר מסאטינוב, חתן דודו רבי דוד מטטעפין), האדמו"ר ר' יצחק (האדמו"ר מקאליס, חתן וממלא מקום של האדמו"ר ר' ברוך ממז'בוז'), מרת מרים, מרת יענטה. אחת מבנותיו נישאה לר' אליקים געציל, בן ר' ליבר הגדול ממרדיצ'ב. **מספרינו:** **יברכת יוסף-** תולדותיו, אמרותיו ושיחותיו **יתורת המגיד מזלוטשוב-** מתורותיו.

פ עם אחת, כשהיה על שולחנו הקדוש עם מספר אנשים, הובא לפניו מכתב חתום. רבינו פתח את המכתב, קרא ולאחר מכן אמר למסובים: "הרה"ק ר' משה לייב (ארבליר) מסאסוב שלח לי מכתב זה להחזיק לי טובה, עבור שהתפללתי עליו והתרפא מחוליו והצלתי את נפשו ממוות.

אבל אני לא עשיתי כלום ומחזיק לי טובה בחינם. אספר לכם את סיפור המעשה: לפני זמן מה שלחו לי מביתו מכתב עם פדיון נפש כדי שאתפלל עליו שיתרפא מחוליו. הלכתי למקווה לטבול ועשיתי מה שעשיתי. עליתי לעולם העליון. פגשתי שם את אבי זצ"ל. אבי שאל אותי: "יוסלה, מה אתה עושה כאן?".

השבתי לו: "הרב ר' משה לייב מסאסוב חולה מאוד. באתי להתפלל ולהמליץ עליו שיחיה". אבי אמר לי: "בוא איתי". שנינו הלכנו להיכל הקודש מבית דין של מעלה.. אבי נכנס וקרב אליהם. אני נשארתי עומד בפנים אצל הפתח. הבית-דין של מעלה שאלו את אבי: "הרב מיכל, מה אתם צריכים, ומאיזו סיבה באתם לכאן?".

אבי השיב להם: "הנה בני יוסלה בא לכאן עבור הרב משה לייב מסאסוב שיתרפא מחוליו והלכתי עימו". בית-דין של מעלה אמרו לו: "ודאי היינו ממלאים את מבוקשו, אך מה נעשה כי אנחנו צריכים לו לכאן והוא נחוץ". אני שמעתי כל זה ואמרתי להם: "אבל הדור צריכים אותו עוד יותר מכם. לכן אני מבקש בעדו שיתרפא ויחיה".

בית-דין של מעלה ענו: "אנחנו סומכים על הרב מיכל, ומה שיאמר - כך יהיה". אבי אמר להם: "אם בני אומר שהדור זקוק לו ביותר- גם אנחנו מסכימים שיהיה לו רפואה שלימה". וכן היה שהתרפא והבריא. אך אני לא פעלתי כלום. (סיפורי צדיקים)

ו יפר הרה"ק מרן מוהר"ש מזוועהיל: בימי כהונתו של המגיד מזלוטשוב בעיר יאמפולה הוריד את אחד השוחטים ממשרתו. כשרבינו מילא את מקום אביו ביאמפולה הוא החזיר את אותו שוחט למשרתו. המגיד הופיע אצלו בחלום ושאל אותו על כך. רבינו ענה לו: "אני מוכן למלא כל מוצא פיך בלי כל טעם, פרט לפסילת יהודי" (אדמו"ר מזוועהיל)

ה האדמו"ר ר' ברוך ממז'בוז' ישב פעם אחת בסעודה. מחותנו הרה"ק ר' אברהם דוב מחמלניק ישב מצדו האחד ומהצד השני ישב רבינו. לאחר מספר דקות נכנס אחד לבית. להפתעת הכל רבינו חירף וגידף אותו וציווה לאנשיו שיוציאו אותו מחוץ לבית. ר' אברהם דב אמר לו: "מה יעשה עם הגמרא (ב"מ נט.) המלבין פני חבריו ברבים".

רבינו מיד החזיר את פניו אליו ואמר: "מפני מה אינו מסיים את המאמר: 'אין לו חלק לעולם הבא?' דע לך, כאשר העשיר נכנס, ראיתי ששורה עליו דינים. בזה שבזיתי אותו ביטלתי אותם מעליו". (בוצינא דנהורא)

ר ישראל אברהם (בן הרה"ק רבי זישא מהאניפולי) שאל פעם את רבינו: "זאת מניין לכם?" (כלומר כוח התפילה). רבינו ענה: "פעם נחלשתי מאוד ואבי הקדוש היה צריך לנסוע מביתו. קודם נסיעתו הזהיר אותנו מאוד שלא להשתדל כלום ברפואות. היגעת עד שערי מוות וראיתי שדנים אותי בשמיים על תפילותי."

אבי הקדוש הגיע לבית-דין של מעלה להמליץ עלי ואמר: "וכי מניין בא כוחכם בתפילה? משום שטבלתם בנהר דינור. הטבילו גם אותו בנהר דינור ותראו שיתפלל כראוי", ואכן הטבילוני ולכן אני יודע להתפלל.

כֹּחַהּ שֶׁל תְּפִלָּה

העומד מולו. הכל צף ועלה מתוך המחשב. הצילומים הקשים מלפני יותר מחצי שנה, כמו גם הצילומים העדכניים מלפני יומיים, וגם ערימה אינסופית של מסמכים ומרשמים, צילומים והפניות...

"אתה לא אותו אחד", הפרופסור לחש. "זה לא יתכן, זה פשוט לא יתכן. לפני שבעה חודשים היית גמור, חסר סיכוי. אתה משה?!" "זה פשוט לא יתכן!". "כן, זה אני", ר' משה אמר בחיוך רחב. "אני כאן כדי לומר לך תודה ולספר לך כיצד זה יתכן...". פרופסור גלבוע המופתע עבר הפעם לצד המקשיב, ור' משה עמד בצד המדבר: "אני חייב לך תודה ענקית. כשהייתי כאן לפני שבעה חודשים, אמרת לי שאין כל סיכוי. מי יודע אם הייתי ניצל לולי המילים הללו... כשאמרתי שאין סיכוי, הבנתי שנתורה רק דרך אחת."

"הגעתי לביתי. החל מאותו ערב, כל יום ויום ולפעמים כמה פעמים ביום, התפללתי לבורא עולם. אמרתי לו: 'אבא שבשמיים, אני יודע שאין לי סיכוי, אלא רק אם תשמע את תפילתי ותעניק לי חיים'."

"החלטתי ללכת לטיפולים, כדי לעשות את מה שאני יכול, למרות שהרפואה קבעה שאין לי שום סיכוי. בכל הזדמנות נשאתי את עיני שוב לשמיים. סיפרתי לבורא עולם על משפחתי המורחבת הזקוקה לאבא בריא, על ילדי, שמישהו צריך לחתן אותם. על החיים שלי שעוד צעירים מדי מכדי להיגדע בפתע פתאום."

"אמרתי לבורא עולם שאני יודע שאין סיכוי כי כל הרופאים משוכנעים בכך. 'רק אתה, רופא כל בשר, אתה הנותן חיים לכל חי, יכול להפוך את ההחלטה. הם בעצמם לא מאמינים בהקרנות. הם לא חושבים שיש טיפול שיכול להועיל ולו במשהו. רק אתה בורא עולם יכול להציל את המצב'."

"חלפו שבעה חודשים", ר' משה אמר בהתרגשות עצומה, "ואבא הגדול הוכיח, שכשפונים אליו וסומכים רק עליו – הוא יכול הכל. אתמול כשהתבשרתי כי המחלה מאחורי, חשבתי איך זכיתי לזה? הגעתי למסקנה שבזכותך!"

"בזכותי?!", הפרופסור הביט בו מופתע, "הרי אני הייתי נגד כל הטיפול וחשבתי שאין סיכוי?". "בדיוק", ר' משה ענה, "רק בגלל שאמרת שאין כל סיכוי, זכיתי להתפלל מהלב. מתוך הבנה, שרק בורא עולם יכול להציל אותי במצב שלי! נשאתי תחינה מעומק הלב, מתוך הפנמה שאף אחד ושום טיפול לא יכולים לזור לי- רק בורא עולם. עכשיו אתה מבין, למה מגיע לך תודה? כי יאשת אותי וגרמת לי להתפלל כפי שצריך, ואם אני פה – זו בדיוק הראיה!", ר' משה חתם את סיפורו ונפרד מהפרופסור בדידות...

עד כמה גדולה כוחה של תפילה - זאת לא ניתן לתאר ולשער. להלן סיפור מופלא, המעובד מדברי הרה"ג ר' אשר קובלסקי. יש בו כדי ללמדנו, כי תפילה הבוקעת מעומק הלב - יש בכוחה לשנות ולשַׁדד את הטבע. מעשה שהיה - כך היה:

ר' משה נקרא לו. מדובר ביהודי בגיל העמידה. שהתחיל זה עתה לחתן את ילדיו. הוא ניהל שגרת חיים רגילה המופרת מדי פעם רק בשמחות משפחתיות צוהלות... בלי שום הכנה, הוא נקרא בבהילות לחדרו של פרופ' גלבוע. "עשית לפני כחודשיים בדיקות מקיפות לגיל חמישים", הפרופ' אמר: "מעשה חכם. אלא שהתוצאות פחות טובות."

הפרופסור העלה על המחשב את הצילומים והצביע על גוש וגרורות שצמחו מסביבו. הפרופסור שתק, נתן לר' משה לעכל את המידע המחריד ולאחר מכן אמר: "יש לך לצערי את 'המחלה'. שלום ורפואה שלימה", חתם במבוכה...

ר' משה נותר לשבת. אחרי מספר דקות התאושש ושאל: "הרי יש טיפולים - יש הקרנות, יש מה לעשות. שמעתי על אנשים שחלו ויצאו מזה. למה אתה לא ממליץ על טיפול? למה אתה לא מפנה אותי לבית החולים?"

הפרופסור אמר: "כנראה אדוני לא הבין את המצב לאשורו. הטיפולים טובים לאנשים שהמחלה מקננת בהם אבל עדיין לא השתלטה לחלוטין. לצערי אתה במצב אחר. מצבך חסר סיכוי- המחלה התפשטה בכל הגוף והוא מלא בגרורות. אין מערכת שלא נפגעה. אין מה לעשות!"

לאחר הפצרות חוזרות ונשנות ובמאמצים עילאיים הפרופסור הסכים לתת לו הפניה לטיפולים. "קח, שיהיה, אבל תדע שאין כל סיכוי!", אמר שוב את המילים הנוראיות. חתם את המסמכים ושלח את ר' משה לדרכו...

ר' משה חזר לביתו. הוא כבר לא היה אותו אדם. החיוך שכל כך מאפיין אותו נעלם. המילים של הרופא הדהדו בראשו שוב ושוב: "אין סיכוי. בכל רגע נתון אתה אמור לקרוס". הוא קרא לאשתו וסיפר לה את החדשות הקשות והמרעישות. לאחר מכן הוא התקשר לבית-החולים וקבע תור לטיפול. כך חלפו להם שבעה חודשים...

ערב אחד בלי לקבוע תור לאחר שבעה חודשים התייצב ר' משה עם חיוך רחב במרפאתו של פרופסור גלבוע. "אני צריך רק לומר תודה לפרופסור", אמר למזכירה. הוא הראה לה זר פרחים גדול שהביא לפרופסור...

המזכירה הכניסה את ר' משה לפני התור הבא. הוא הניח על שולחן הפרופסור את זר הפרחים הגדול ואמר בקול צלול: "באתי להגיד לך תודה, אדוני הפרופסור."

לפרופסור לקח כמה דקות להעלות את התיק הרפואי של

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרוזי זצ"ל	הרב יוסף ז"ל
פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	יצחק בן ברוק דב ז"ל
אביבה בת איירין ע"ה	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	מאירה בת יפיה ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל	מירם בן דבורה ז"ל	אביגדור בן ג'ולי ז"ל
סעידה בת תופחה ע"ה	ר' שאול בן סילביה זצ"ל	צדיק חכם בן חזלה ז"ל
מזל בת שמעון ע"ה	שני בת אסתר ע"ה	דוד בר חסיבה ז"ל
יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	מסודי בת חביבה ע"ה	חוה בת יעקב צבי ע"ה
יעקב בן אסתר ז"ל	אסתר בת גולה גאולה ע"ה	יצחק בן רחל ז"ל
רחל רפאת בת השמט ע"ה	יוסף בר סעדה ז"ל	ברכה בת מרדכי ע"ה
ליטף בן פרחיה ז"ל	שלום בן אסתר ז"ל	יעקב בן נעמה ז"ל
מרים בת שרה ע"ה	שרה בת מורברי רחל ע"ה	דוד יצחק בן פרחיה ז"ל
אביבה וושי ע"ה	אלון בן סעדה ז"ל	גורג'יה בת נעימה ע"ה
שרה בת נרקיס ע"ה	כל נשמות עם ישראל	

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל	הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל
רחמים בן רחל ז"ל	מסעוד בן יקוט ז"ל	רחמים בן רחל ז"ל
חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל	שמואל בן רבקה ז"ל	חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל
ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל	רפאל בן אסתר ז"ל	ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
נעימה בת גורג'יה ע"ה	יצחק בן חביבה ז"ל	נעימה בת גורג'יה ע"ה
חי זיזי בן קלרה ז"ל	אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	חי זיזי בן קלרה ז"ל
ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל	דב בן יצחק ז"ל	ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל
אסתר בת נעמי ע"ה	סליים בן פרחיה ז"ל	אסתר בת נעמי ע"ה
ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל	יעקב בן סלימה ז"ל	ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
אורה בת נעימה ע"ה	ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה	אורה בת נעימה ע"ה
מישא אסתר בת זרה ע"ה	יהודה בן סעידה ז"ל	מישא אסתר בת זרה ע"ה
אברהם בן טובה ז"ל	עפאת בת השמט ע"ה	אברהם בן טובה ז"ל